

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: D. B., bytem P., zastoupeného: Mgr. Zdeněk Honzík, advokát, se sídlem Rooseveltova 16, 301 00 Plzeň, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 14.11.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2013 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 2.7.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Zdeňka Honzíka na nákladech řízení částku 3.146,-Kč na účet č. 304395523/0300, VS 9105, nejpozději do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 14.11.2013 doručenou osobně zdejšímu soudu téhož dne se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2013 č.j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.7.2013, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 18.6.2013 není invalidní, jelikož se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 10.9.2013 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 29.8.2013 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, a rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené *v kapitole VI., položce 4a)*

*přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15%; žalobci byla přiznána s ohledem na aktuální klinický nález horní hranice 15%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. (K žalobě byla připojena kopie napadeného a předcházejícího rozhodnutí.)*

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť je postižen epilepsií v poměrně vysokém stádiu a správní orgány vycházely při zamítavém rozhodnutí z neucelené zdravotní dokumentace a výstup pro rozhodnutí je poněkud zkreslený, když dle lékařských zpráv z května až srpna 2013 se jedná o epilepsii, již je stížen již poměrně dlouhou dobu, kompenzovanou terapií s těžším až těžkým úzkostným a depresivním syndromem s převahou úzkosti. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 10.9.2013 a požadovány náklady řízení bez specifikace na účet advokáta, který nebyl uveden.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 18.6.2013 vyplývá, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona; dále ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 29.8.2013 v námitkovém řízení vyplývá, že žalobce sice nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, ale jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., položce 4a) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 9.12.2013 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**). Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného ohledně žalobce žalovanou vyplývá, že žádost o invalidní důchod byla s žalobcem sepsána na OSSZ Plzeň-město dne 15.5.2013.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak je stanoveno v § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 6.2.2014, jemuž byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nebyl invalidní pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. PK MPSV konstatovala, že na rozdíl od posouzení lékařem ČSSZ považuje za příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce onemocnění duševní, neboť žalobce je v psychiatrické léčbě od roku 2006, je dlouhodobě medikován psychofarmaky pro smíšený úzkostný a depresivní syndrom, při medikaci došlo jen k částečnému zlepšení. Diagnosa byla potvrzena i psychologickým vyšetřením a psychiatrem je onemocnění hodnoceno jako těžší až těžké, výrazně omezující pracovní potenciál a

neumožňující pracovní zařazení mimo chráněnou dílnu, jedná se o neurotickou poruchu. Onemocnění (duševní) způsobuje vyšší míru poklesu pracovní schopnosti nežli onemocnění neurologické. Sporadické generalizované epileptické záchvaty jsou při léčbě od roku 2009 kompenzovány, bez ztráty vědomí, až na jemný třes prstů HK zjištěn normální neurologický náález; v minulosti provedené EEG vyšetření potvrzuje patologické změny vlevo temporoparietálně. Komise proto hodnotila zdravotní stav a míru poklesu pracovní schopnosti žalobce podle kapitoly V (*duševní poruchy a poruchy chování*), položky 5c) - *středně těžké funkční postižení* na horní hranici procentuálního rozpětí 35%, v níž je zohledněno i onemocnění neurologické, a míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky již neměnila. Žalobce nesmí pracovat u točivých strojů, ve výškách, a v nočních směnách, ani jako profesionální řidič, není schopen práce psychicky náročné, ve stresu, v hlučném prostředí, ve velkém kolektivu; současné pracovní zařazení žalobci vyhovuje. Vznik invalidity PK MPSV stanovila dnem 29.5.2013 (psychiatrické vyšetření); doba platnosti/KLP - stanovena 31.1.2017 s ohledem na možnost kompenzace duševní nemoci a vzhledem k dosažené kvalifikaci výhledově i možnosti vykonávat práci ve vystudovaném oboru. Komise se vyjádřila i k námitkám žalobce ohledně epilepsie, které však neshledala důvodnými. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 10.9.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá přiznání invalidity s ohledem na popsany zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 6.2.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 29.5.2013 (psychiatrický nález)*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2013 a jemu předcházejí rozhodnutí ze dne 2.7.2013 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 3, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce k 29.5.2013 odpovídá prvnímu stupni invalidity (míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%)*.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní od 29.5.2013 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 112/2013 ze dne 25.3.2014, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobce již při posouzení na OSSZ či poté v řízení o námitkách. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění - § 40 zákona.*)

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce přes výzvu soudu ze dne 14.2.2013 až dne 24.3.2014 specifikoval požadované náklady tohoto řízení a soud mu přiznal za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč (*převzetí věci a sepis žaloby*), tj. 2.000,-Kč, za 2 režijní paušály á 300,-Kč, tj. 600,-Kč, což je v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; a dále částku 546,-Kč, tj. 21% DPH z částky 2.600,-Kč, neboť je plátcem DPH, tedy *celkem 3.146,-Kč*, když předmětnou částku je povinna žalovaná uhradit ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.**

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 25. března 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně